

Op naar **100 jaar** volkshuisvesting in de Hoeksche Waard

Het Vierwiekenplein in Oud-Beijerland is een centrale plek in de Hoeksche Waard. U komt er vast wel eens om te winkelen, uit te gaan of misschien alleen om te parkeren. Maar hoe is het om hier te wonen? We spreken mevrouw A. Rupsam, bewoonster van het eerst uur én de heer V. de Leeuw, architect van het appartementencomplex.

2014 wordt voor ons een bijzonder jubileumjaar. Op 15 januari 1914 werd namelijk de eerste corporatie, Volksbelang Oud-Beijerland, in de Hoeksche Waard, opgericht. 100 jaar volkshuisvesting, daar kijken wij in de aanloop naar 2014 in deze rubriek graag op terug.

Ruimte voor iets bijzonders

"Het is altijd prettig wanneer je als architect de ruimte krijgt om iets bijzonders te maken." De heer De Leeuw kijkt met zichtbaar genoegen terug op het ontwerpen van de appartementen aan het Vierwiekenplein. "Het was begin jaren '90 en we kwamen uit een hele magere periode wat architectuur betreft. Aan het Vierwiekenplein kreeg ik de kans om weer aandacht te besteden aan details, uitstraling en woonbeleving. Uiteraard binnen de compacte ruimte die beschikbaar is in een dorpscentrum. Daardoor is bijvoorbeeld gekozen voor een middengang tussen de appartementen. Zo'n gang wordt al snel als donker ervaren, maar dat valt hier erg mee. Onder meer door het eigen nisje dat de bewoners bij hun voordeur hebben. Ze betrekken dat echt bij hun huis. De woning begint als het ware al op de gang."

Al 19 jaar leeftijdsbestendig

Mevrouw A. Rupsam woont al sinds de oplevering in 1993 aan het Vierwiekenplein. Met veel plezier, alleen over de gang wil ze nog wel iets kwijt: "Met een scootmobiel is het erg lastig om er te keren. Mijn man is er heel behendig in, daardoor lukt het nét." De heer De Leeuw: "Ik begrijp dat het lastig is, maar begin jaren '90 waren er eenvoudigweg nog geen scootmobiels."

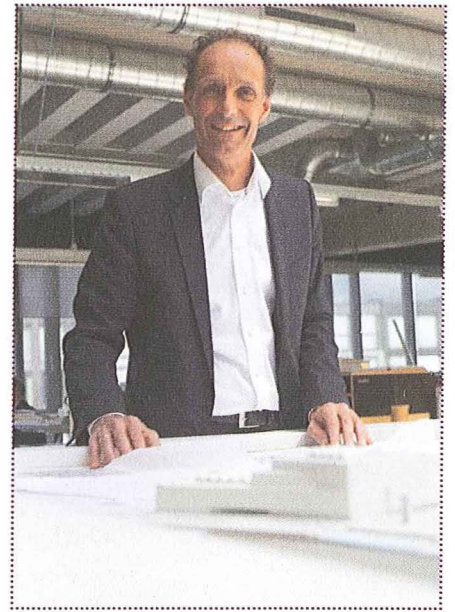

Middengang complex Vierwiekenplein

Zo zie je maar hoe technische ontwikkelingen van invloed kunnen zijn op de architectuur. Zo hebben we de woningen destijds wel leeftijdsbestendig ontworpen. Ook daar gelden tegenwoordig andere normen voor, maar mensen kunnen er nog altijd zo lang mogelijk blijven wonen en prettig oud worden." Mevrouw A. Rupsam beaamt dat: "Alles is gelijkvloers, dankzij de lift hoef je geen trappen op en neer en de winkels liggen om de hoek. Ik moet eerlijk zeggen dat ik het aanvankelijk niet zo zag zitten om tussen ouderen te wonen, ik voelde me daar veel te jong voor (lacht). Maar nu ben ik blij dat we hier wonen. Mijn man is inmiddels 74 en zelf ben ik ook 65. Parkeren is ook altijd handig geweest, helemaal nu we een invalidenparkeerplaats voor de deur hebben."

Ruim en licht

Dat de appartementen aan het Vierwiekenplein zo ruim en licht ogen, is geen toeval. De heer De Leeuw: "Daar hebben we veel aandacht aan besteed. Bijvoorbeeld door het grote raam in de woonkamer voorbij de dragende kolom te laten doorlopen, waardoor de beleving ruimtelijker wordt. Daarnaast verspringen de balkons op de koppen, waardoor je altijd een stukje hemel boven je ziet. Doordat de balkons bij de andere appartementen niet buiten het gevelvlak doorlopen, heb je bovendien voldoende privacy als je buiten zit. Mevrouw A. Rupsam: "We wonen in een van de zes kopgevel-appartementen, ons balkon is iets kleiner. Maar we hebben daardoor wel vijf ramen in de woonkamer en het appartement loopt mooi rond. De heer De Leeuw: "Het zijn inderdaad bijzondere appartementen. Ik heb alle ruimten naast elkaar geplaatst, om voldoende daglicht te creëren. Daardoor zijn ze heel breed en ondiep."

De heer V. de Leeuw, EGM Architecten

Samenhang en uitbundige kerstversiering

Hoe is het om hier te wonen? Hebt u veel contact met uw buren? Mevrouw A. Rupsam: "Ik kan met iedereen opschieten, maar loop bij niemand de deur plat. Ik heb altijd druk gewerkt en nooit veel tijd gehad voor sociale contacten. Mijn man wel, die kent iedereen hier. Maar als er iets is kunnen ze altijd bij mij terecht." De heer De Leeuw: "De saamhang zie je hier vooral mooi terug rond de kerstdagen. Dan staat er een kerstboom bij de ingang en worden de glazen loopbruggen omgetoverd tot heuse etalages, boordevol versieringen. Dat had ik vooraf niet kunnen bedenken, het is de invulling die de bewoners er zelf aan geven. Voor mij is het een signaal dat ze hier met plezier wonen. Ik heb destijds geen gemeenschappelijke ruimte in het ontwerp opgenomen, maar de bewoners weten elkaar kennelijk toch te vinden. Dat doet me goed."